

[Arbejdsministeren]

øjeblikket, ikke passer til 1991 med de problemer, vi her står over for.

OECD har givet os nogle råd om dagpengesystemet, de økonomiske vismænd har givet os råd om dagpengesystemet, det gjorde de bl.a. i en stor rapport i 1988, og en række uafhængige økonomer har givet os råd om dagpengesystemet. Hvis man skal opsummere essensen i de råd, der er givet, går de stort set på tre betæneligheder ved det danske dagpengesystem: for det første den lette adgang til at blive berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, for det andet at man kan gå i mange, mange år og være dagpengeberettiget, og for det tredje at der i øvrigt for betydelige lønmodtagergrupper i det danske samfund er en beskedne forskel mellem lønnen og den understøttelse, man kan få.

Det er altså ikke noget, jeg står og finder på, det er synspunkter, der klart er udtrykt af en række eksperter på området og altså også af så betydelige organisationer som OECD og vore egne økonomiske vismænd.

Derfor, når jeg står over for opgaven at skulle finde besparelser på dagpengeområdet, forsøger jeg naturligvis at lytte til de råd, vi har fået, og det vil sige, at jeg forsøger at anlægge en arbejdsmarkedspolitisk synsvinkel på de forslag, som jeg kommer frem med.

Jeg vil gerne nævne tre af emnerne i forslaget, som direkte udspringer af de råd, der er givet. For det første forslaget om, at de bogligt uddannede ligesom alle andre grupper i det danske samfund skal opfylde et arbejdskrav, for at de kan blive berettigede til arbejdsløshedsdagpenge. Hvorfor skal de egentlig have en særstilling? Vi har en række forhandlinger i øjeblikket, som går ud på at udvide antallet af uddannelsespladser. Det er godt, det er rigtigt, og det er der behov for, men jeg tror ganske afgjort, vi bør se det i sammenhæng med, hvordan systemet dagpengemæssigt er skruet sammen, når de er færdige med deres uddannelse. Det er i øjeblikket for let at gøre sig færdig med en boglig uddannelse og umiddelbart derefter komme på arbejdsløshedsdagpenge.

Det var problemet med den lette adgang til systemet. Sådan er det også med det andet hovedelement i forslaget, som jeg vil nævne, nemlig ændringen af arbejdskravet. 26 ugers arbejde inden for 3 år er et meget beskedent krav for at blive dagpengeberettiget, og det er dér, vi foreslår at gøre adgangen lidt sværere, så vi kommer fra 26 uger op til 52 uger.

Endelig er der det tredje forslag og det, som har voldt de største vanskeligheder under diskussionen her i dag, forslaget om at nedsætte dagpengesatsen efter nogle ugers ledighed, efter 40 uger eller ca. 9 måneder. Jamen det har jo ganske klart sammenhæng med, at vi i Danmark kan køre i så mange år i dagpengesystemet, og at der for betydelige lønmodtagergrupper kun er den beskedne forskel mellem dagpenge og så den løn, man hidtil har fået. Så der er god sammenhæng i tingene.

Jeg lagde i øvrigt mærke til, at hr. Ole Vagn Christensen hævdede, at forslaget ville ramme 170.000 mennesker. Jeg har også set dette tal i dagspressen i dag, og vi har i Arbejdsministeriet udfoldet meget store anstrengelser for, om vi kunne opstille et regnestykke, der gav facit 170.000. Det er ikke lykkedes indtil dette øjeblik, medmindre vi går ud fra, at man i Socialdemokratiet har misforstået det sådan, at man i regnestykket også skal tælle de ikkeforsikrede med. Der er jo ganske mange ikkeforsikrede, der er arbejdsløse, men de vil ikke blive ramt af dette forslag, netop fordi de ikke er forsikrede. Det er den eneste forklaring, jeg kan finde frem til, som kan begrunde et tal på 170.000.

Lad mig så i øvrigt vende mig til de enkelte ordførere. Hr. Ole Vagn Christensen var ganske negativ, og jeg forstår godt, at det er svært for Socialdemokratiet. Jeg vil dog bestemt opfordre også Socialdemokratiet til at gå ind i konstruktive drøftelser om et andet dagpengesystem, om besparelsesforslag, for det er der altså et skrigende behov for.

Hr. Jes Lunde var ikke glad for spareforslagene, men til gengæld meget positiv over for at kigge på en egentlig dagpengereform, og med den invitation, der kom fra statsministeren i dag, vil der jo blive rig lejlighed til at diskutere en dagpengereform, herunder også finansieringen af dagpengesystemet. Jeg ser frem til, at vi får nogle konstruktive drøftelser også med SF om dette spørgsmål.

Hr. Poul Nødgaard har jeg kun én bemærkning til, det var i relation til spørgsmålet om de værnepligtige. Jeg mener nu, hr. Poul Nødgaard havde misforstået i hvert fald en del af indholdet i forslaget, og det vil jeg meget gerne have lejlighed til at gøre nærmere rede for. Det er ikke sådan, at vi laver en ordning for de værnepligtige, som er fuldstændig urimelig, på ingen måde.